

[Karl Møller]

år, og er der nogen, der har fået dispensation?»

(Spm. nr. 423).

Skriftlig begrundelse.

Dyrvig Andelslandbrug har søgt dispensation og fået afslag med den begrundelse, at de så ikke kunne få støtte efter moderniseringsloven eller efter loven om udlån til yngre landmænd. Enhver minister har imidlertid mulighed for at stille ændringsforslag til lovene, og i forbindelse med den nye landbrugslov kunne der samtidig have været foretaget sådanne ændringer.

Berlingske Tidende skrev i en leder den 25. maj 1978 bl. a.: Samtidig må myndighederne ikke overse det praktiske behov, der kan være for at drive enkeltbrug på f. eks. andelsbasis. Derigennem kunne landmandslivet blive mere menneskeligt, idet man da kunne være flere om samme bedrift og den ene familie tilstå den anden ferie. Det kunne også blive det, der sikrede udnyttelsen af de animalske produktionsmuligheder, som Danmark i disse år lader andre lande i EF løbe med. Den enkelte familie på den efterhånden ret store gård har det jo ofte med helst at ville dyrke korn, fordi man da har mulighed for en passende fritid.

Andelslandbrug er meget almindelige i andre EF-lande, og i Norge er der ca. 80.

Landbrugsministeren (Kofoed):

Jeg kan oplyse, at der, efter at Dyrvigsagen blev afgjort i 1977, har været nogle få ansøgninger fra andre andelslandbrug. Der er ikke meddelt tilladelse til selskaberhvervelse i nogen af disse tilfælde. Man kan ikke sige, om den omstændighed, at antallet af ansøgninger er lavt, skyldes, at folk har en fornemmelse af eller viden om, at der normalt ikke gives tilladelse til, at selskaber ejer landbrug; det er en praksis, man har haft i mange år.

Hvad angår andelsejendomme, har man fra landbrugsministeriet anvist en anden form: samejeform, således at de fire kunne overtage landbruget på anparts- eller interessentskabsbasis.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der er nedsat et udvalg, som arbejder med spørgsmålet om disse nye ejendomsformer, og jeg forventer,

at dets arbejde er afsluttet i løbet af foråret 1979.

Jeg ved godt, at der, sådan som reglerne er i øjeblikket, kan opstå konflikt med andre dele af lovgivningen, f. eks. moderniseringsloven, og det er bl. a. det, vi skal se på i dette udvalg.

Karl Møller (DKP):

Det er naturligvis ikke tilfældigt, at vi har stillet dette spørgsmål i forlængelse af det, vi lige har fået et lidt tyndbenet svar på; det er simpelt hen gjort for at vise, hvor restriktivt landbrugsloven normalt administreres. Jeg synes, det er blevet belyst meget godt, når det for almindelige dødelige, fuldt uddannede landmænd som de fire i Dyrvig ikke har været muligt at få tilladelse til at oprette et andelsbrug, altså at få dispensation fra landbrugslovgivningen, medens det i den sag, vi lige har diskuteret, har vist sig, at det, når ellers blodet har den rette farve osv., er noget nemmere.

I den forbindelse vil jeg nævne, at andelsbrug er tilladt i alle andre EF-lande. Hvor længe har landbrugsministeren tænkt sig at opretholde den holdning, man har i dag? Hvor længe vil der gå, inden man giver tilladelse til at oprette andelsbrug i Danmark, således at vi på det område kan få lige konkurrencevilkår med det øvrige EF-område?

Landbrugsministeren (Kofoed):

Det er et vigtigt spørgsmål, men jeg synes ikke, jeg kan sige noget om det, før betænkningen fra det omtalte udvalg fremkommer. Hverken min forgænger eller undertegnede er uvillige over for andelslandbrug, men der er i den forbindelse nogle praktiske forhold, som er lidt vanskelige, og derfor vil jeg gerne vente med at komme nærmere ind på sagen til efter, at dette udvalg er færdigt med at arbejde med den.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Det som nr. 5) opførte spørgsmål (spm. nr. 425), der er stillet af Poulsgaard til arbejdsministeren, er efter spørgerens anmodning overgået til skriftlig besvarelse.

6) Til arbejdsministeren af: